

podala z godbo na Jareninski dvor h gosp. oskrbniku Admontske grajšine, kjer je imela drugo postajo. Videlo se je na vse srtani veliko kresov. Drugi dan t. j. v nedeljo 27. aprila je bila ob 10tih slovesna livitirana sv. meša, „Te Deum“ . . in dotične molitve v blagor za svitlega cesarja in cesarico. Da se je ta slovesnost tako izvrstno in sijajno vršila, gre hvala domačemu vel. č. g. dekanu in g. nadučitelju. — Od poslednjega gosпода se zamore opomniti tudi to, da podučuje učence blizu 2 leti v godbi z najboljšim uspehom. Kakov strokovnjak da je posebno v cerkveni godbi, to je pokazal pri tej slovesnej sv. meši, kakor tudi že ob drugih večih praznikih, ob katerih on pri sv. meši z dobro ubrano godbo svojih mladih učencev zares čast božjo povzdiguje in srca vernikov k pobožnosti vnema. Hvala mu!

Iz Frauheima. (Cesarjeva srebrna poroka.) Dobili smo 19. aprila t. l. okrožnico od okrajnega glavarstva, naj se 25letnica cesarjeva obhaja tudi od šolske mladine. Zgodilo se je tako. Na predvečer so goreli kresi po višinah, eden, ki je bil prav velikansk, kazal je goreče črke F. J. E. Zraven je godba svirala in so možnarji pokali. Drugi den so zopet možnarji budili ljudi in domači godci so igrali po Framu gor in dol. Proti 9. uri so učenci šli k slovesnej sv. meši z novimi bandericami. Godba, petje, Te Deum, cesarska himna, vse se je vršilo zaporedom. Banderica za fante je belo-rudeča, za dekleta belo-modra. Prva kaže barve svetle hiše cesarjeve, druga barve rodbine cesaričine bavarske. Slika na prvi je dobri pastir z ovčico na rami, na drugi Marija pomočnica. Bandericam so slovesno zabijali svetle žrebčelčke čest. duhovniki potem šolski ogleda, nadučitelja, učest. šolskega sveta, občinski zastopniki cele fare, odličniš farani in večji šolarji. Za blagoslovom banderic so čest. g. župnik imeli primeren in genljiv nagovor! Potem smo šolarje sprevodili med sviranjem godbe in pokaanjem možnarjev zopet v šolo, kder se je razdelilo blizu 200 podob cesarja in cesarice. Vsak šolar je še dobil nalašč za to svečanost spečeno „štručko“ kruha in kupico vina. Razveseljeni učenci so potem pod vodstvom spretne nadučitelja g. Hrena dobro zapeli več lepih pesmi in h koncu cesarsko himno! Pri tej priliki je šolski ogleda g. Gert ubogim nčencem daroval 5 fl. in g. učitelj Golob 1 fl. za kar se je šolski svet dostojno zahvalil!

Iz Reichenburga. (Cesarjevo srebrno poroko) smo tudi v našem trgu vredno obhajali. Ko se na predvečer pri sv. Mohorji velikanski kres zasveti, zagromijo možnarji in domača godba začne svirati po trgu; 24. rano pa vzdrami prebivalce krepka budnica. Na gradu vihrale so dolge zastave: cesarska, bavarska in štajerska; na šoli, ktera je bila vsa v zeleni in venci, pa cesarska. Ob 9. uri bila je slovesna sv. meša z leviti, ktere so se udeležili: občinska zastopništva, kr. šolski svet, grajšinska gosпода, šolska mladež

z učiteljstvom in mnogo faranov. Po zahvalnici zapeli so še šolarji cesarsko pesem in potem so se, spremljani od godcev in množice ljudstva, podali pred šolo, kjer jim je nadučitelj pomembo svečanosti razložil ter svoj govor s trikratnim „Živio!“ na Nju Veličanstvi končal, ki so med občinstvom mogočno odmevali. Med pokaanjem možnarjev pri gradu in na gori zagodejo godci cesarsko himno. — Zdaj opozori nadučitelj šolarje na „cesarsko lipo“ (ameriško, z belkastim listjem), ktero je dal posestnik gradu, gospod pl. Eseebeck, po svojem vrtnarju pred učilnico velikodušno posaditi, in okoli ktere so šolarji mnogo raznih cvetlic nasadili in jo s ces. zastavico okinčali, — proseč jih kakor tudi vse navzoče, naj to spominsko drevesce čuvajo kakor svetinjo, naj skrbijo zanj, da postane do zlate poroke, ktero naj Bog Cesarskim Zakonskim srečno učakati da, mogočno drevo, ktero naj še poznim vnukom o hvaležnosti, ljubezni in udanosti Rajhenburžanov do naše preslavne vladarske hiše svedoči. V spomin na to svečanost razdelilo se je med učence in učenke 100 knjižic „Cesar Franc Jožef I.“, 50 po Krškem županu, g. V. Pfeiferju, blagodušno darovanih „Vrtečevih“ prilog, 6 od tržana gospoda D. Dellenfanta dobrotno izrečenih dotičnih svetinj, in mnogo podobie. — Imenovanim detoljubom pa naj Vsemogočni njihovo podporo v povzdigo svečanosti in osrečevanje mladine stotero povrne!! Na večer bila je živahna veselica v gostilnici Šmitovej!

Politični ogled.

Astrijske dežele. Slavni naš in sedaj seri Koseski je leta 1844. zapel cesarju Ferdinandu, dobrotljivemu, na čast prekrasne besede: „Blago, življenje in kri, Visoki vladar, ti darujem . . . Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovence ne gane“. Da so Slovenci še denešnji den istih mislij in počutkov, to so pokazali ob srebrnej poroki svojega svitlega cesarja Franca Jožefa. Kolikor jim je bilo mogoče, slavili so 24. dan aprila po vseh deželah, kder stannujejo, ter tako pridružili se ostalim vsem domoljubivim narodom. Številni dopisi denešnjega „Slov. Gosp.“ kažejo malo tega, kar se je le pri nas na Štajerskem godilo. Iz drugih listov poizvemo, kako so Slovenci slov. graškega okraja pod vodstvom okrajnega načelnika g. Bartha prijezdili v Slov. Gradec z bakljami in svetlimi lampijoni, med tem ko je na 5000 črevljev visokej Uršuli gorel sijajen kres. Lepo slavili so srebrno poroko Velenjčani, Šoštanjci, Mozirčani, Šentjurčani, Leskovčani, št. Lovrenčani v pušč., Poličanje, Bistričani, št. Iljčani in št. Lenarčani v Slov. goricah. Grajščak Pauer Hrastovski je 50 fl. daroval št. lenarčkej bolnišnici. Lembahčani nad Mariborom so prašiča zaklali, spekli in ubogim razdelili. Tudi Korošci v Glinjah so napravili narodno slovesnost in pri tej priliki skenoli čital-

nico osnovati. Kranjski posestnik Avsek v Krškem je cesarju poslal 300 velikanskih rakov, ki so res prišli na cesarsko mizo. Velika navdušenost bila je po vseh deželah cesarstva. Koroški konservativci so po baronu Reyerju cesarju poklonili adreso, podpisano od 30.000 kmetov. Vsa večja mesta po cesarstvu, tudi Sarajevo in Mostar, bila so razsvitljena! Cesar so se pa temu nasproti pokazali neznanu velikodušni. Siromakom dunajskim so takoj dali razdeliti 10.000 fl. Za vsučiliščne dijake so ustanovili 40 zlatih štipendij, ki znaša vsaka na leto 300 fl. v zlatu, res cesarski dar! Od teh pridejo 3 na graško in 3 na zagrebsko vsučilišče! Dalje so pomilostili 599 kaznovancev; vsi so milost sprejeli, le dr. Miletič, od Magjarov na 5 let po krivici zaprti srbski rodoljub, njo je odbil, ker neče tako priznati pravičnosti magjarske sodnije! Naposled so še za hčeri in sirote vojaških oficirjev podarili cesar 300.000 fl. Cesarjevič Rudolf pa je 20 otročičem, ki so bili v dunajskih najdenišnicah letos 24. aprila rojeni, podelil vsakemu 1 delež Rudolfove ustanovinske loterije, kojih vsaka utegne potegniti najmenjše po 50 fl., v najsrečnejšem slučaju pa 20.000 fl. Obhod dunajskih obrtnikov, dijakov, in umetnikov bil je v nedeljo 27. aprila in se je sijajno obnesel, neizmerno veliko ljudi ga je gledat privrelo, stal je svojih 460.000 fl. Jednakega proslavljanja je težko doživel kateri izmed sedaj živih vladarjev. — Cesarjevič Rudolf je nad Gradeo, Ljubljano odpotoval na Španjko. — Največjo odliko za vojaške zasluge, namreč red in zlati križec Marije Terezije, prejeli so generali Filipovič, Szapary, Jovanovič in obrst Pittel, slavni vodja koroškega regimenta šte. 37. baron Maročić. Na Tirolskem delajo šance okoli Rive zavolj Garibaldincev, ki hočejo južno Tirolsko priklopiti Italiji. Moravski nadškof Fürstenberg in magjarski Haynald pošala sta kardinala rimske cerkve. Voda okoli Szegedina zopet narašča in bojijo se zopetne nešreče. Tudi Sava je na Hrvatskem in Slavonskem poplavlila široka polja.

Vnanje države. Grof Andrassy se je baje s sultanom tako pogodil, da temu ostane pod vrhovnej lašti Bosna in Hercegovina, vendar zapovedavati v njima nima nič; dalje, da smejo avstrijski vojaki s turškimi vred zasesti 15. maja Novo-Varoš, Bjelopolje, Senico, Novipazar in Mitrovico. Tako hoče Andrassy med Srbijo in Črnogoro prodreti vsaj do Albanije, po kateri Italijani začenjajo grabiti. Na poti v Solun utegnemo srečati Garibaldince. Vsaj čudno je, kake spletkarije dela stari Garibaldi sedaj v Rimu z italijanskim kraljem albanskimi velikaši, nemškim princem Karlom in ruskim politikarjem Hamburgerjem! Ni torej neverjetno, kar novine pravijo, da je naš minister uže prisiljen bil vprašati, kaj tako rogovilstvo pomeni? V Rumelijo gre Aleko-paša za sultanovega namestnika, Bolgari pa so si izvolili po 500letnem prenehanju zopet bolgarskega kneza, to pa 23letnega princa Aleksandra Battenberga. On sam je

pruski oficir, jegov oče avstrijski general Aleksander princ Hessenski, ruska carinja pa teticca. Srbi so roparske Arnaute pri Samakovi grozno natepli in pobili in tirjajo od sultana trdnjše meje zoper ovo nemirno ljudstvo! Ruski car in carinja sta zapustila Petrovgrad in se preselila v Livadijo v Krimskem polotoku ob Črnem morju. — Nemški državni zbor začel je razgovarjati se o Bismarkovih nasvetih zastran colnine, ki bi se imela tako povzvišati, da bo s tujim blagom skoro nemogoče v Nemčijo tržiti. Na Francoskem bo sedanji predsednik republike brzčas skoro moral umakniti se Gambetti in ta utegne v 3 letih pričeti maščevalno vojsko zoper Nemčijo; do tiste dobe ima Francoska 1.300.000 izurjenih vojakov. Angleška kraljica je prišla iz Italije nazaj v London. Angleškim konservativnim ministrom močno nagajajo liberalci, ki jim očitajo zapravljenost, ker so pričeli nepotrebnost vojsko z Afganistanom in v Afriki, kar mnogo stane, lani blizu 180 milijonov! To je se vé hudo tem bolj ker so Angleži vrh tega še povsod dobili pošteno po hrbtu!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradea do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XIX. Dne 22. avg. jela je ravno juternazora žareti, ko sem skoz tihe Žepčke ulice k poslednjemu počitku sprevaljal vojaka od polka „Hartung“, namreč Franceta Strnada, Lipničana. Bil je zadnji sprevoz, katerega sem se v Žepčah udeležil. Vselej mi je bilo nekako tesno pri srcu, ali danes posebno, ker sem znal, kako rad bi še bil videl ranjki svoje domače, kako vroče je želel, da bi umrl le pri svojih, da bi ga krila le domača zemlja. Bog hotel, da počiva reveža truplo sladko in mirno, če tudi v tujei zemlji! Opoludne bili smo uprav odobedovali, ko nam dojde telegrafično povelje, da moramo v trenutku odlaziti in kolikor moči svoje potovanje pospeševati. Eden pododdelek naj ostane v Kiseljaku, a drugi naj ravnim potom maršira v Sarajevo! Veselo gibanje je nastalo med častniki in prostaki. Bili smo uže siti, do grla siti taborskega življenja. Ako dosežemo svoje odločeno mesto, bilo je upati, da pridemo vsaj pod streho na prave klopi, k pošteni mizi, na primer no postelj, in tako ne bode treba dalje iskati svojega ležišča na mokrej zemlji in rogljatem kamenju pod vozom, ali na grčastih deskah in na gnjilem senu na vozu. Nijeden ukaz nij uam bil menda tako všeč od denešnjega. Kakor bi mignil, bilo je vse v red pospravljeno: naloženi vozovi, konji pripreženi, vojaki orožjem prepasani in v vrste razdeljeni, častniki na svojih sedežih. Ob treh smo odpotovali, pevaje in ukajše, proti Vranduku. S potoma se je povrnila nekdanja veselost in navdušenost, ki ste nas bile za-